

Banffeligheder tilbage at overvinde for at faae denne Post ud af Budgettet, men det havde været mig endnu kjærere, om den ærede Minister havde fundet sig foranlediget til at sige, hvad der endnu stod i veien for, at det Løfte blev indfriet, som, efter hvad der tidligere er passeret, allerede skulde indfries ved Udgangen af dette Aar. Denne Sag, angaaende det kjøbenhavnske Begravelsesvæsen, har en ikke ringe Vigtighed for en stor Mængde Indvaanere her i Byen; den har nu været under Behandling i omtrent 14 Aar, og det er omtrent 4 Aar siden, at den fra Communalbestyrelsen, fuldfærdig for dens Vedkommende, blev overleveret til Ministeriet, men siden er der ikke hørt Noget om dens endelige Afgjørelse; kun leilighedsviis er der forekommet Uttringer om den ved Communitetets Budgetforhandling. Derfor vilde det have været mig kjært at erfare, hvilke Hindringer der endnu ere i veien for denne Sags endelige Afgjørelse; jeg troer, at en Udtalelse derom her i Thinget maaffee vilde været vel stikket til at rydde de Hindringer afveien, der endnu kunne findes, det være sig fra Communalbestyrelsens Side eller maaffee fra enkelte meget underordnede Bestillingsmænds Side. Forøvrigt har det altid været min Mening, at denne Sag hensigtsmæssigt ordnes ved en ny Lov, ligesom den nu bestaaende Indretning er ordnet ved Lov eller i alt Fald ved fgl. Rescript, og navnlig har jeg stedse antaget, at det vilde have sin Banffelighed at bringe denne Sag til endelig Afgjørelse igjennem en Bestemmelse i Finantsloven. Imidlertid er det jo muligt, at dette kan lade sig gjøre; derom maa den ærede Minister have en Mening, da han er gaaet ind paa Udvalgets Forslag. Jeg skal for mit Vedkommende ikke have det Mindste imod at faae Sagen afgjort gjennem Finantsloven, naar den blot snart kommer til en endelig Afgjørelse.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgfreds har Ordet, for at gjøre en kort personlig Bemærkning.

B. Scholer: Jeg skal tillade mig at bemærke, at det, hvortil jeg svarede Ja, var, at der er Lærere, at der er Instrumenter, og at der er Steder i Landet, der ønske en saadan

Underviisning, men jeg har ikke confereret med Ministeren. Skulde det være til Hindrer, at den polytechniske Lærestanstalt ikke kunde understøtte dette Foretagende saa kunde et Forslag stilles til 3die Behandling, hvorved det overdroges til Selskabet for Naturlærens Udbredelse, som i over 30 Aar har virket i denne Retning.

Kirke- og Underviisningsministeren: Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) har yttret angaaende det under Nr. 28 stillede Forslag om et Tilskud til det ostindiske Missionssejlskab maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke antager, at der har fundet en aldeles fuldstændig Opgjørelse Sted af Missionssejlskabets Midler i Forhold til den sachske Deel deraf. Jeg antager, at det sachske Selskab, under de i Resolutionen af 27de Jan. 1847 indeholdte Betingelser, maa have en Udfigt til at faae et yderligere Tilskud fra det ostindiske Missionssejlskab, men jeg maa, som jeg allerede før yttrede, erkjende, at disse Betingelser ikke nu ere tilstede i deres fulde Udstrækning; det er i Anledning af en indstændig Anmodning fra Missionscollegiet, at jeg har troet at maatte optage Forslaget om et Tilskud af 200 Rbd. til Understøttelse for affædige Missionsaire, som tidligere have været i det danske Missionssejlskabets Tjeneste.

Forsaaavidt den samme ærede Rigsdagsmand yderligere har omhandlet den Gjenstand, hvorpaa Forslaget under Nr. 29 gaaer ud, da maa jeg tillade mig at bemærke, at det, der hidtil har opholdt denne Sag, væsentlig er det, han har udhævet, nemlig Tvivlen om det var nødvendigt at ordne denne Sag ved Lov. Jeg yttrede før, at der var visse Forhold, hvorefter Ministeriet fandt det meget tvivlsomt, om denne Sag skulde ordnes ved Lov eller ikke, idet der navnlig vare visse Kirker her i Kjøbenhavn, som havde saadanne Rettigheder, der mullig kunde bevirke, at der udfordres en Lov for at afgjøre Spørgsmaalet. Ministeriet er imidlertid ved Sagens videre Behandling kommen til den Overbeviisning, at den maa kunne ordnes uden Lov, og det er derfor, at en saadan Lov heller ikke er bleven ind-